

Julià de Jòdar, premi Carlemany per una novel·la crítica de la societat catalana contemporània

El guardó s'atorga avui al vespre a Andorra. La novel·la, titulada 'Pastoral catalana', la publicarà Proa

'La pastoral catalana' és un títol poètic, ha dit [Julià de Jòdar](#), en la mesura que és un homenatge a Philip Roth (autor de 'Pastoral americana'), 'però també té unes característiques iròniques, perquè és una manera de contrapuntar el nostre país. Té una mirada corrosiva, irònica, i també tendra envers els nostres conciutadans.'

Dues amigues que fa molts anys que no saben res l'una de l'altra es tornen a posar en contacte a través d'internet. L'una s'està a Miami i passa maldecaps. I l'altra se'n va a Miami amb el seu home per ajudar-la. Jòdar explica que 'Pastoral catalana' té un quart protagonista, un home que no apareix mai, però de qui es parla tothora. Es fa dir Jack i condiciona la novel·la i, és clar, el desnucament final.

'La societat americana fa de mirall i de contrapunt a la parella, segons Jòdar, a l'hora de dir-se en veu alta les contradiccions i els problemes del matrimoni. Amb aquesta capacitat de decisió que tenen els americans i la seguretat en si mateixos, però també amb els problemes comuns que resulten de la globalització... La parella protagonista estripa la societat catalana contemporània, més en concret, de Barcelona.'

Que si és gaire contemporània la societat que apareix a la novel·la? 'Absolutament contemporània. La novel·la se situa en el moment de la campanya electoral de l'Obama. És a dir que els protagonistes viuen el final de l'època Bush. Hi apareix la crítica que en fan els americans progressistes i també els qui, malgrat la pobresa, s'han cregut el discurs fonamentalista de Bush. De manera que la novel·la també és una radiografia de la societat americana. Hi apareixen alguns personatges que es defineixen sobre la guerra de l'Irac i la de l'Afganistan...' Hi ha estat mai a Miami? 'No, però t'asseguro que, quan ho llegeixis, ho trobaràs versemblant i no pas de cartró-pedra.'

Fins on arriba en la crítica? Fins a la situació actual de Barcelona; arribo a la relació Catalunya/Espanya, arribo a la lamentable situació de les infraestructures dels transports públics, arribo a l'estat de la política... Fets que demostren el malestar i la mala vida que es viu a Barcelona.'

Sobre el guanyador

Julià de Jòdar (Badalona, 1942) va passar la joventut al barri badaloní del Gorg i es va llicenciar en història contemporània. És autor de la trilogia L'atzar i les ombres ('L'àngel de la segona mort', 1997; premis Ciutat de Barcelona i Blai Bonet-Cavall Verd; 'El trànsit de les fades', 2001; premi de la Crítica; 'El metall impur', 2006; premis Sant Jordi i Serra d'Or); entremig va publicar 'Zapata als Encants' (1999) i 'L'home que va estimar Natàlia Vidal' (2003; premi Prudenci Bertrana). És coautor de 'Fot-li, que som catalans' (2005) i 'Fot-li més, que encara som catalans' (2006), com també de 'Directe al gra' (2006). Ha traduït E. L. Doctorow per primera vegada al català ('La gran marxa', 'Històries de la dolça terra', 2007, Edicions de 1984).

18 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)